

**WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
WOJCIECH MISIĄG**

LOL-4101-24-02/2011; P/11/152

Warszawa, dnia 16 sierpnia 2012 r.

**Pan
Sławomir Nowak
Minister Transportu, Budownictwa
i Gospodarki Morskiej**

Szanowny Panie Ministrze!

Wystąpienie pokontrolne

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie przeprowadziła w Urzędzie Miasta i Gminy Ryn kontrolę, którą objęto realizację, w latach 2007-2011, programu „Rozbudowa i modernizacja infrastruktury wodno-ściekowej w Regionie Wielkich Jezior Mazurskich – MASTERPLAN dla Wielkich Jezior Mazurskich”.

Ponieważ ustalenia kontroli wskazują na potrzebę doprecyzowania definicji przyłącza kanalizacyjnego, określonej w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków², Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK³, przekazuje Panu Ministrowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

W toku ww. kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, w związku ze stwierdzeniem znacznych rozbieżności danych o długości sieci wodno-kanalizacyjnej wybudowanej w ramach trzech zadań inwestycyjnych, zleciła Wojewódzkiemu Inspektorowi Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego Województwa Warmińsko-Mazurskiego, skontrolowanie prawidłowości sporządzenia przez uprawnionych geodetów inwentaryzacji powykonawczej tych inwestycji. Ustalona przez NIK rozbieżność wynosiła 43,1 km i stanowiła różnicę pomiędzy długością sieci wodno-kanalizacyjnej wykazanej w inwentaryzacji powykonawczej i długością tej sieci zgłoszonej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Zlecona kontrola potwierdziła wskazane przez NIK rozbieżności ustalając, że spowodowane one były między innymi brakiem w projekcie technicznym jednoznacznego zapisu i oznaczenia wskazującego, które odcinki przewodów wodno-kanalizacyjnych są przyłączem, a które siecią.

Wojewódzki Inspektor sygnalizował, że dokumentacja projektowa, na podstawie której geodeci wykonują inwentaryzację powykonawczą urządzeń podziemnych często nie zawiera jednoznacznej informacji i oznaczeń, które odcinki są siecią, a które przyłączami (szczególnie w przypadkach podłączeń nieruchomości kolonijnych na terenach wiejskich). Główną tego przyczyną jest niejednoznaczna definicja przyłącza

¹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82.

² Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 ze zm.

³ W dniu 2 czerwca 2012 r. weszła w życie nowelizacja ustawy o NIK, wprowadzona ustawą z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 227, poz. 1482 ze zm.), jednakże na mocy art. 2 ustawy nowelizującej, do postępowań kontrolnych niezakończonych sporządzeniem wystąpienia pokontrolnego do dnia wejścia w życie zmienionych przepisów, stosuje się przepisy dotychczasowe.

kanalizacyjnego, zamieszczona w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków. Przepis ten stanowi, że: „przyłącze kanalizacyjne jest to odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej”. Literała wykładnia tego przepisu nie pozwala na jednoznaczne rozstrzygnięcie, czy przyłącze to odcinek przewodu między studzienką (granica nieruchomości) a budynkiem, czy też między studzienką (granica nieruchomości) a siecią kanalizacyjną. Tak zdefiniowane pojęcie przyłącza nie tylko utrudnia geodetom rozdzielanie przewodów kanalizacyjnych na sieć i przyłącza, ale stwarza również szereg problemów prawnych związanych m.in. z posiadaniem odcinków przewodów położonych na cudzych nieruchomościach, zapewnieniem ich niezawodnego działania, czy też z ewentualnym udzielaniem zgody na podłączenie do tych przyłączy innych odbiorców usług.

Powyższe okoliczności wskazują zdaniem NIK na potrzebę unormowania definicji przyłącza kanalizacyjnego w taki sposób, aby nie powodowała ona tego rodzaju kontrowersji. Dla powyższej sprawy istotna jest uchwała Sądu Najwyższego z 13 września 2007r. (sygn. akt III CZP 79/07), w której wyznaczył on wyraźną granicę dla przyłączy, wskazując, że jest nią granica nieruchomości gruntowej. Przyjmując tę wykładnię za podstawę unormowania definicji przyłącza kanalizacyjnego – jest ono odcinkiem przewodu pomiędzy wewnętrzną instalacją kanalizacyjną i granicą nieruchomości gruntowej. W ocenie NIK taka właśnie prosta i jednoznaczna definicja przyłącza kanalizacyjnego powinna znaleźć odzwierciedlenie w przepisach.

Przedstawiając powyższe uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

- podjęcie przez Pana Ministra działań, mających na celu doprecyzowanie definicji przyłącza kanalizacyjnego określonej w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje od Pana Ministra, w terminie 21 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku zawartego w niniejszym wystąpieniu oraz o podjętych działaniach na rzecz jego realizacji lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego Panu Ministrowi przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie, do Kolegium NIK, umotywowanych zastrzeżeń w sprawie uwag i wniosku zawartego w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym wyżej mowa, liczy się od dnia otrzymania uchwały Kolegium NIK.

Z pozdrowieniami

